

Evanghelia zilei de miercuri: Necesitatea credinței

Comentariu la Evanghelia de miercuri din a patra săptămână din timpul de peste an: „Nu a putut face acolo nicio minune (...) și se mira de necredința lor.” Isus nu ne poate constrânge să avem credință. Credința este rodul acceptării libere a mesajului și iubirii Sale.

Evangelie (Mc 6,1-6)

Apoi a ieșit de acolo și a venit în locul lui natal, iar discipolii îl urmau. Fiind sâmbătă, a început să învețe în sinagogă și mulți dintre cei care îl ascultau se mirau, spunând:

„De unde are el toate acestea? Și ce este această înțelepciune care i s-a dat și aceste fapte minunate care se fac prin mâinile lui? Nu este oare acesta lemnarul, fiul Mariei, fratele lui Iacob, al lui Ioses, al lui Iuda și Simon? Și surorile lui nu sunt oare aici, la noi?”

Și erau scandalizați de el.

Dar Isus le-a zis: „Un profet nu este disprețuit decât în patria lui, printre rudele sale și în casa lui”.

Și nu a putut face acolo nici o minune, decât doar și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. Și se mira de necredința lor. Apoi, cutreiera satele din jur învățând.

Comentariu la Evanghelie

Poate părea surprinzător faptul că, prima dată când Isus se întoarce în Nazaret împreună cu ucenicii Săi, nu poate face minuni acolo (cf. Mc 6,5). Fiind Mesia, adevărat Dumnezeu și adevărat Om, ce L-ar fi putut împiedica să facă o minune, dacă aceasta ar fi fost voința Sa?

Problema stă în lipsa de credință a oamenilor. Doar câțiva s-au apropiat de El. Cei mai mulți nu au venit, având propriile motive pentru a-L respinge: Îl cunoșteau ca pe unul dintre ei, dar erau atașați de ideile lor preconcepționate și nu acceptau noua Sa autoritate.

„Un profet nu este disprețuit decât în patria lui, printre rudele sale și în casa lui” (Mc 6,4). Isus compară primirea sceptică din orașul Său natal cu acceptarea entuziastă din

Cafarnaum. Acolo, oamenii au reacționat la prezența Sa recunoscându-I autoritatea (cf. Mc 1,27) și aducându-I toți bolnavii și posedatii pentru a-i vindeca (cf. Mc 1,32-34).

Cum reacționăm noi? Isus vine și în viața noastră, aducând daruri și invitându-ne să-I primim mesajul și să-L urmăm. Ne va găsi Domnul nostru cu un suflet deschis și primitiv, sau Îl vom privi cu suspiciune și Îl vom respinge? Isus are ceva mareț pregătit pentru noi: „Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu” (In 4,10).

Când cineva are credință, i se deschide un nou orizont, dincolo de limitele obișnuite. Oamenii din Nazaret nu au experimentat niciodată acest lucru și nu au putut – sau nu au vrut – să înțeleagă că vina era a lor.

Andrew Soane // fongfong2 -
Getty Images Pro

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-miercuri-
necesitatea-credintei/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-miercuri-necesitatea-credintei/) (31.03.2025)